

Adventi mesenaptár

December 2.

Tegnap harangoztak
Holnap harangoznak
Holnapután az angyalok
Gyémánt havat hoznak
(Ády Endre)

Bartócz Ilona: Jön a Mikulás!

Azon a télen korán leesett a hó. A Nyuszi elgondolkozva ballagott az erdőszélen, a kopasz bokrok mentén, és éppen arra gondolt, hogy egy csöppet sem szereti a havat. A hó alól olyan nehéz kikaparni az ennivalót, elbújni is alig-alig lehet, márpedig egy Nyuszi életében gyakran előfordul, hogy rejtőzködni kell.

A hó világos volt, a Nyuszi gondolatai meg sötétek. Egyszer csak zajt hallott, megállt, hegyezte a két tapsi fülét. Mi ez a zaj? Valami pattog. Beleszimatolt a levegőbe: füstöt érzett. Egy kicsit félt a Nyuszi, de kíváncsisága legyőzte a félelmet, s indult arrafelé, ahonnan a zajt hallotta. Egy vén tölgyfa alá ért. A tölgyfa alatt Barna Mackó szorgoskodott, tüzet rakott éppen, pattogtak a tűzre rakott száraz gallyak, vékony kis füstcsík szállt a magasba.

– Jó napot, Barna Mackó! - köszönt a Nyuszi. – Látom, tüzet raksz. Minek az a tűz?

– Jó napot, Nyuszi! Hogy minek a tűz? Ma este jön a Mikulás, remélem, ajándékot is hoz majd. Lehet, hogy fázni fog a lába, gondoltam, hadd melegítse meg a tűznél. És ha már ég a tűz, főzök neki egy kis levest. Mondd csak, nem adnál a Mikulás-levesbe egy-két káposztalevélkét?

– Szíves örömet – mondta a Nyuszi –, hazaszaladok érte!

Ugrott a Nyuszi, futott a káposztalevélért. Mire visszatért a tölgyfa alá, fényesen égett a tűz, és Barna Mackó mellett Mókus ugrándozott.

– Én makkocskát hoztam a Mikulás-levesbe! – kiáltotta, mikor meglátta Nyuszit. – Nagyon finom lesz ez a leves!

– Magam is úgy gondolom - mondta a Nyuszi, és beledobta a káposztaleveleket a csuporba, melyet Barna Mackó a tűz fölé akasztott.

– Szóljunk az Őzike-nek is! Mókus, ugrándozz el Őzikeért!

Mókus fürgén pattant, ugrott egyik ágról a másikra, és hamarosan visszatért Őzikevel.

– Illatos füvecskét hoztam a Mikulás-levesbe! – mondta Őzike. – A Kisróka még nincs itt?

– A Kisróka semmit sem tud hozni a Mikulás-leveshez – morgott Nyuszi. – Ne is hívjuk ide!

– De bizony idehívjuk! – mordult föl Barna Mackó. – Idehívunk mindenkit az erdőből is, a mezőről is, akár tud hozni valamit a Mikulás-levesbe, akár nem! Meghívjuk Kisrókát, Mezei Egeret, Kisfarkast, Kismadarat; bízd csak rám, Nyuszi, tudom én, hogy a Mikulás még a meleg levesnél is jobban szereti, ha együtt várunk rá itt a tűz körül!

Nyuszi megbillentette a bal fülét:

– Ahogy akarod, Barna Mackó! Te raktad a tüzet, te kavarod a levest, te hívd meg a vendégeket is.

Az erdei apróságok hamarosan mind megérkeztek: Egérke búzát hozott a Mikulás-levesbe, Kismadár fenyőmagot, Kisróka és Kisfarkas

meg sok-sok száraz gallyat gyűjtött,
hogy minél fényesebben égjen a tűz.

És a fényes tűz körül ülve akkor este
együtt várták a Mikulást.

